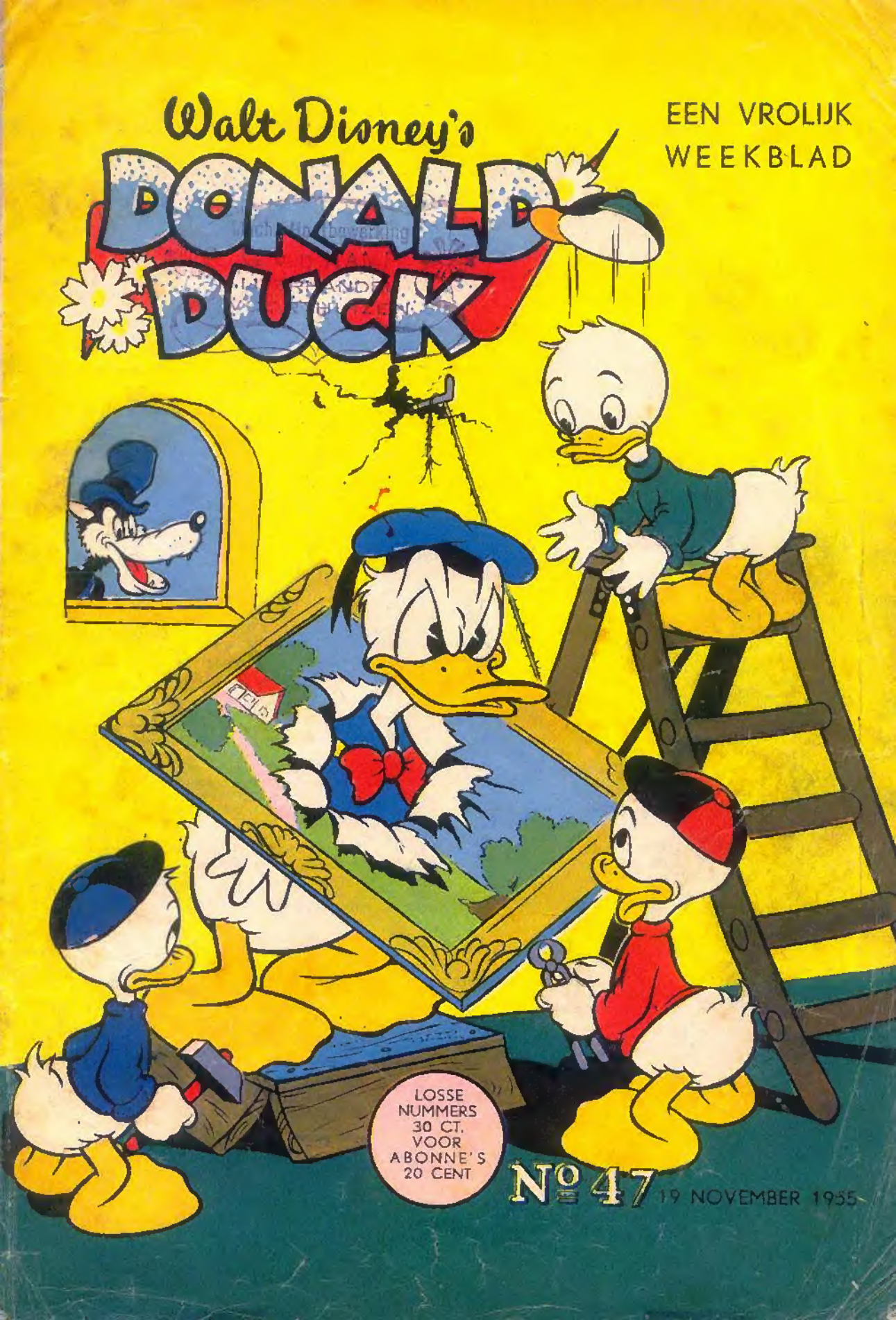
Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT
Nº 47
19 NOVEMBER 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

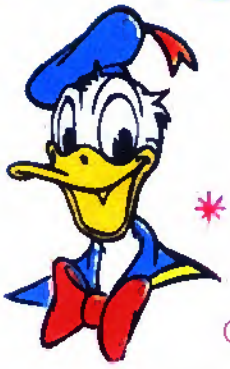

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Everard is een vervelend jongetje. Hij plaagt honden, die hij op straat ziet, en hij jaagt katten na. Hij roept nare dingen naar oude mensen en hij probeert te vechten met kinderen, die veel kleiner zijn dan hij. Iedereen heeft een hekel aan Everard. Op school wil niemand met hem spelen en hij moet altijd toekijken, als het er op de speelplaats leuk aan toe gaat. Hij probeert altijd de spelletjes van de andere kinderen in de war te schoppen en bovendien is hij laf, want voor een jongen, die net zo groot is als hij, loopt hij weg. Kijk, dat weten we nu over Everard. En jullie zeggen natuurlijk allemaal: „Bah, wat 'n nare jongen! Ik ben blij, dat die niet in mijn klas zit!"
Maar nu zal ik eens wat anders vertellen over Everard, die ik heel goed ken. Zijn moeder is al een hele poos ziek en ligt in een ziekenhuis hier ver vandaan. Broertjes en zusjes heeft hij niet en zijn vader moet vaak op reis. Dan is Everard helemaal alleen thuis met een juffrouw, die wel goed voor hem zorgt, maar die natuurlijk toch zijn èlgen moeder niet is.
Daarom is Everard heel eenzaam, heel alleen. En eigenlijk is hij erg verlegen. Toen hij pas op school kwam, durfde hij niet met de andere kinderen te spelen en daarom bleef hij op school ook alleen. Na een poosje wilde Everard net zoals ieder ander méédoen en.. toen pakte hij het helemaal verkeerd aan. Want als hij toen maar geen gekke dingen was gaan doen om op te vallen, ja, dan was er niets gebeurd! Maar Everard dacht: „Ik zal ze wel eens laten zien, dat ik best wat durf en dat ze bang voor me moeten zijn." Dus begon hij te plagen en te vechten en kreeg iedereen een hekel aan hem. Dat is het verhaal van Everard, die eigenlijk zo heel graag goeie vrienden zou willen zijn met de kinderen op school, omdat hij zo alleen is.
Kennen jullie ook niet zo'n jongen of meisje? Zeg dan niet meteen: „O, dàt is toch zo'n naar kind!", maar probeer er eerst eens achter te komen, of die jongen of dat meisje eigenlijk niet heel ànders is. Want dan heb je alle kans, dat je er een heel leuk vriendje of vrlendinnetje bij krijgt!

DONALD

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Zo langzamerhand gaan jullie weer denken aan brieven, die je aan Sinterklaas zult sturen. Maar voor je de Goedheiligman schrijft, kan er allicht nog wel een briefje voor oom Donald af! Ik ben reuze benieuwd, wat jullie wensen en verlangens dit jaar zijn en als ik Sinterklaas toevallig ontmoet, zal ik hem zeggen dat de vrienden en vriendinnen van Donald Duck héél braaf geweest zijn! Mijn adres is bekend: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet staan: „Oom Donalds Brievenbus". Tot schrijfs, allemaal!
MIEKE VERLAAR, ZAANDAM: Die houten huisjes van de Zaanstreek zijn nog een overblijfsel van de vroegere „brandring" om Amsterdam. Als in vroeger tijden de vijand A'dam naderde, werden deze huisjes platgebrand, zodat er een ruim gezichtsveld ontstond.
EVERT VANDERBERG, UTRECHT: Hartelijk bedankt voor de tekening en de plattegrond, Evert! Ik vind het een leuk idee van je om me te laten zien, hoe groot en mooi jouw geboortestad wel is!
LIESJE HOUTIGEM, ROTTERDAM: Ja, er zijn duizenden en duizenden mensen op bezoek geweest in Rotterdam — allemaal naar de tentoonstelling E-55! Ben jij er zelf ook geweest, Lies?

OPLETTEN ALLEMAAL!

De namen van de winnaars en winnaressen die met hun goede oplossing van de prijsvraag in nummer 41 een prijs hebben gewonnen, zijn: Eerste prijs, een fototoestel: Herman v. d. Brink, **'s Hertogenbosch.** Tweede prijs, een vulpen: Bea de Ridder, **Texel.**
Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Wessel Beishulzen, **Musselkanaal;** Mely Jansen, **Nijmegen;** Adelheid van Zuilekom, **Denekamp;** T. van Opstal, **Tilburg;** Anny van Arnhem, **Culemborg;** Martje ten Hoor, **Norg;** L. Romijn, **Zwijndrecht;** Frieda van Essen, **Vaassen;** Lambart Leeneman, **Best;** A. v. d. Linden, **Stein;** Hans Verton, **Zwanenburg;** Adriana v. d. Wulp, **Heinenoord;** Gerard van Veldhoven, **Delft.**
De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 45 luidt: **BRAAM** en **FRANS.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

De stukjes woord in het eerste rijtje (links van de punten) staan van boven naar beneden reeds in de goede volgorde. De woorddelen rechts van de punten staan echter door elkaar heen. Probeer nu op iedere punt één letter te plaatsen en daarna uit het tweede rijtje het bijpassende woorddeel te vinden, zodat woorden ontstaan van de volgende betekenis: struik, lekkernij, fris, dicht doen, land in W.-Europa, puzzle, zich door de lucht voortbewegen, stad in Z.-Limburg. — De ij is één letter.
De letters die je op de plaatsen van de punten hebt gezet, vormen van boven naar beneden gelezen, een woord. Schrijf dit woord (negen letters), op een briefkaart en zend deze vóór 25 November naar: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de kaart moet je zetten: Oplossing nr. 47. Veel succes!

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes · 20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.- Tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50 derde t/m. vijftiende prijs: een fraai vulpotlood

DONALD DUCK *Een vrolijk weekblad*

Uitgave van „Margriet", Weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 70, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 20 cent per week of f 2.60 per kwartaal. Losse nummers 30 cent. Voor België 40 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 2.60 per kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal. ● *Copyright 1955 Walt Disney Productions..De Geïllustreerde Pers N.V.". Alle rechten voorbehouden.*

WALT DISNEY
Donald Duck
OOM DONALD, KIJK 'S!
WE KENNEN EEN GOOCHELTOER!
ZIET U DEZE KAART?
(GAAP) JA!
PRESTO!... NOU IS IE WEG!
HEBT U SOMS GEZIEN WAAR HIJ GEBLEVEN IS?
NEE! WAAR IS IE? HEB JIJ HEM?
MISSCHIEN ZIT IE WEL ONDER UW MUTS!
JA, KIJK MAAR! DAAR IS IE AL!
VOND U DAT GEEN GOEIE...
GOOCHELTOER, OOM DONALD?
DAT DOET U ONS NIET NA HÈ?
DAT WAS GEWOON TOVERIJ!

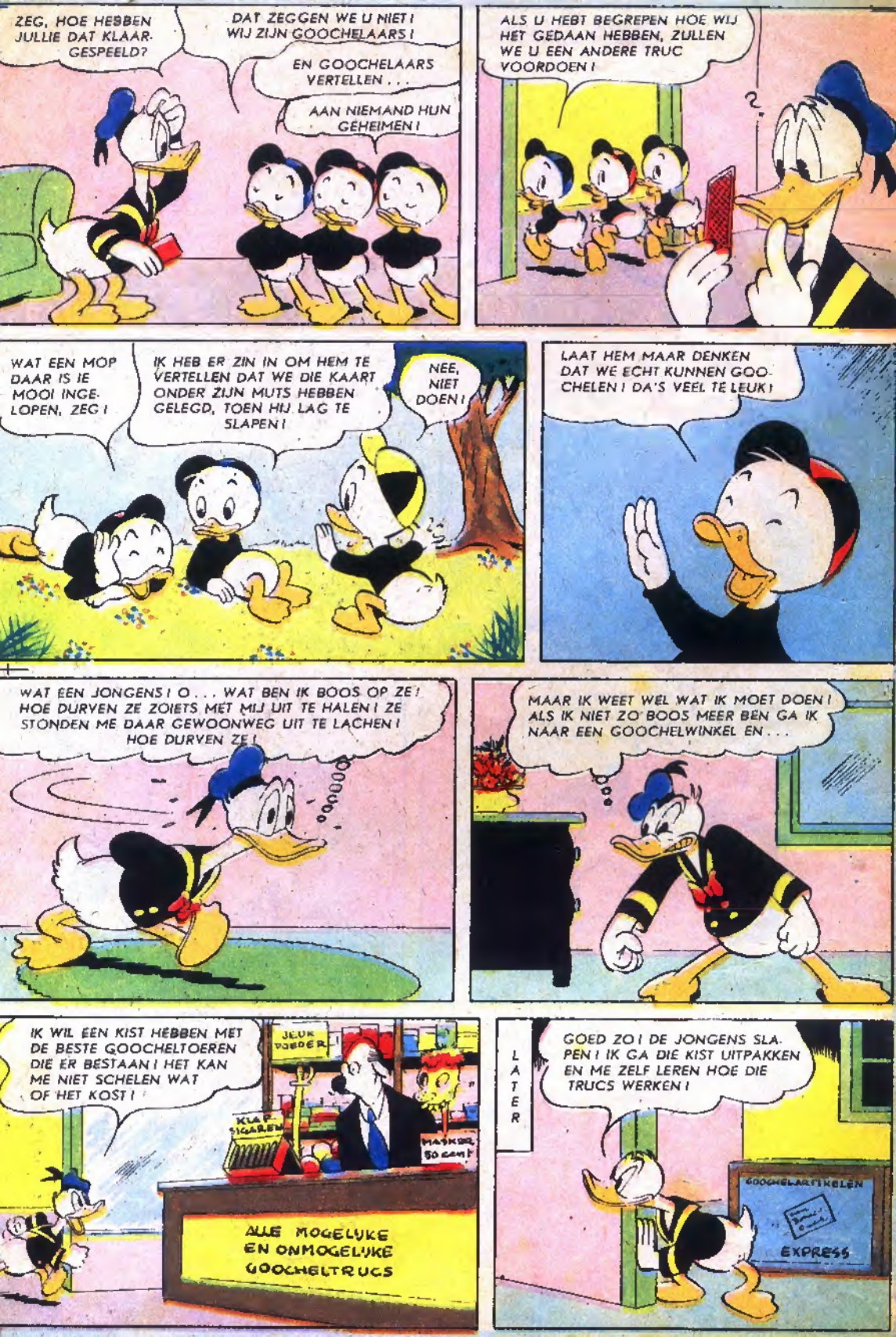
ZEG, HOE HEBBEN JULLIE DAT KLAARGESPEELD?
DAT ZEGGEN WE U NIET! WIJ ZIJN GOOCHELAARS!
EN GOOCHELAARS VERTELLEN . . .
AAN NIEMAND HUN GEHEIMEN!
ALS U HEBT BEGREPEN HOE WIJ HET GEDAAN HEBBEN, ZULLEN WE U EEN ANDERE TRUC VOORDOEN!
WAT EEN MOP DAAR IS IE MOOI INGELOPEN, ZEG!
IK HEB ER ZIN IN OM HEM TE VERTELLEN DAT WE DIE KAART ONDER ZIJN MUTS HEBBEN GELEGD, TOEN HIJ LAG TE SLAPEN!
NEE, NIET DOEN!
LAAT HEM MAAR DENKEN DAT WE ECHT KUNNEN GOOCHELEN! DA'S VEEL TE LEUK!
WAT EEN JONGENS! O . . . WAT BEN IK BOOS OP ZE! HOE DURVEN ZE ZOIETS MET MIJ UIT TE HALEN! ZE STONDEN ME DAAR GEWOONWEG UIT TE LACHEN! HOE DURVEN ZE!
MAAR IK WEET WEL WAT IK MOET DOEN! ALS IK NIET ZO BOOS MEER BEN GA IK NAAR EEN GOOCHELWINKEL EN . . .
IK WIL EEN KIST HEBBEN MET DE BESTE GOOCHELTOEREN DIE ER BESTAAN! HET KAN ME NIET SCHELEN WAT OF HET KOST!
JEUK POEDER
KLAP SIGAREN
MASKER 50 cent
ALLE MOGELIJKE EN ONMOGELIJKE GOOCHELTRUCS
LATER
GOED ZO! DE JONGENS SLAPEN! IK GA DIE KIST UITPAKKEN EN ME ZELF LEREN HOE DIE TRUCS WERKEN!
GOOCHELARTIKELEN
EXPRESS

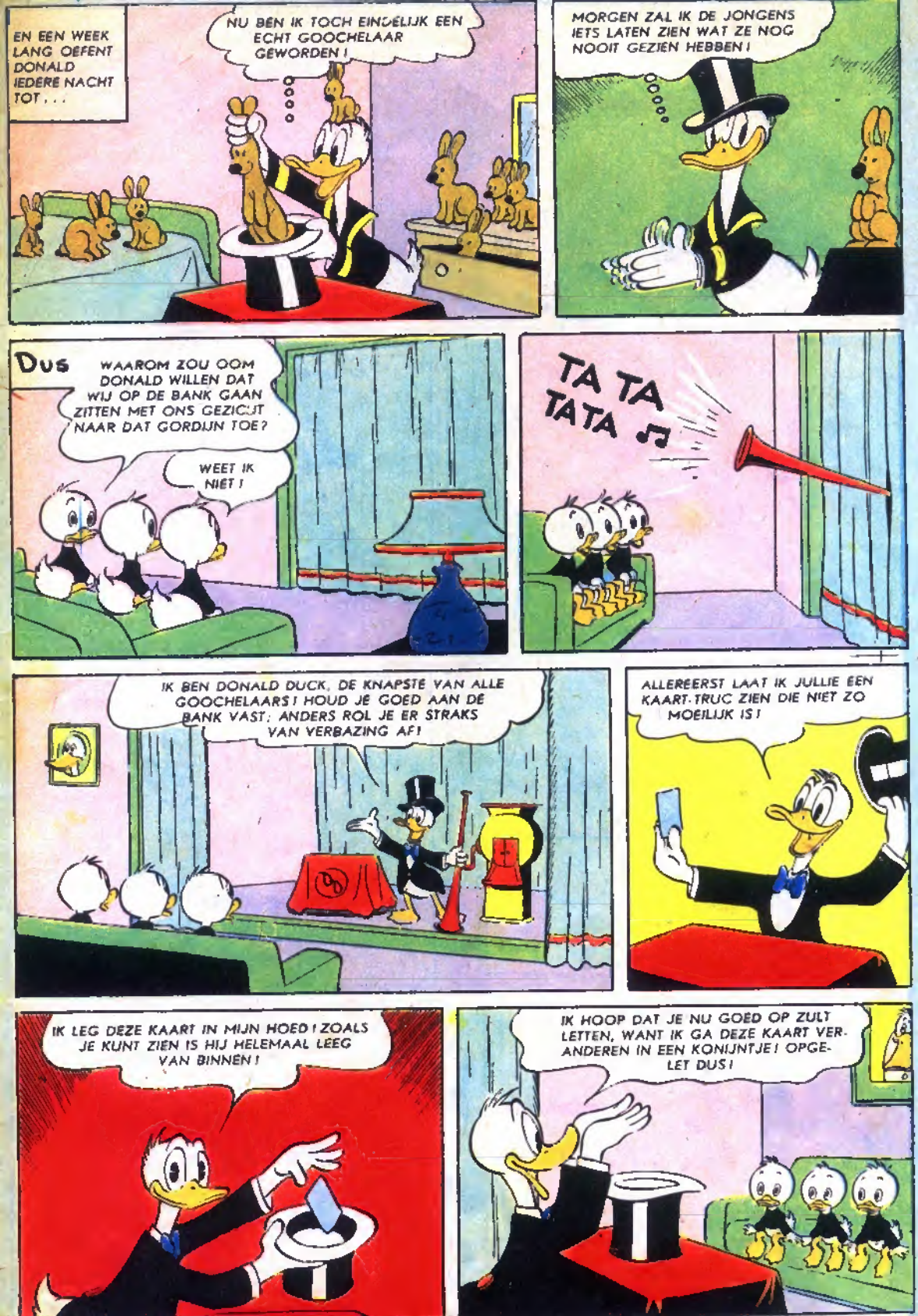
EN EEN WEEK LANG OEFENT DONALD IEDERE NACHT TOT . . .
NU BEN IK TOCH EINDELIJK EEN ECHT GOOCHELAAR GEWORDEN!
MORGEN ZAL IK DE JONGENS IETS LATEN ZIEN WAT ZE NOG NOOIT GEZIEN HEBBEN!
Dus
WAAROM ZOU OOM DONALD WILLEN DAT WIJ OP DE BANK GAAN ZITTEN MET ONS GEZICHT NAAR DAT GORDIJN TOE?
WEET IK NIET!
TA TA TATA
IK BEN DONALD DUCK, DE KNAPSTE VAN ALLE GOOCHELAARS! HOUD JE GOED AAN DE BANK VAST; ANDERS ROL JE ER STRAKS VAN VERBAZING AF!
ALLEREERST LAAT IK JULLIE EEN KAART-TRUC ZIEN DIE NIET ZO MOEILIJK IS!
IK LEG DEZE KAART IN MIJN HOED! ZOALS JE KUNT ZIEN IS HIJ HELEMAAL LEEG VAN BINNEN!
IK HOOP DAT JE NU GOED OP ZULT LETTEN, WANT IK GA DEZE KAART VERANDEREN IN EEN KONIJNTJE! OPGELET DUS!

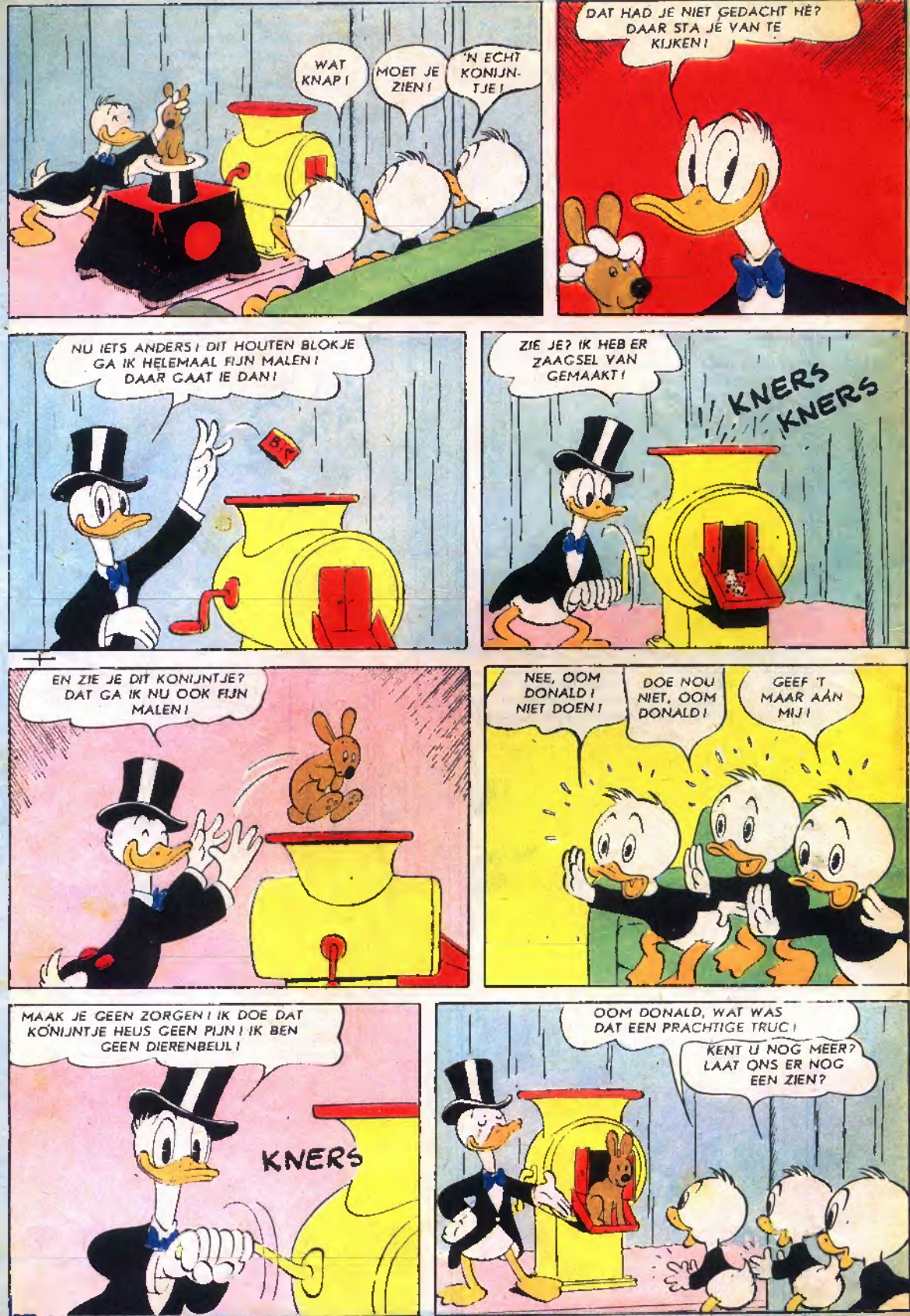
WAT KNAP!
MOET JE ZIEN!
'N ECHT KONIJN-TJE!
DAT HAD JE NIET GEDACHT HÈ? DAAR STA JE VAN TE KIJKEN!
NU IETS ANDERS! DIT HOUTEN BLOKJE GA IK HELEMAAL FIJN MALEN! DAAR GAAT IE DAN!
BK
ZIE JE? IK HEB ER ZAAGSEL VAN GEMAAKT!
KNERS KNERS
EN ZIE JE DIT KONIJNTJE? DAT GA IK NU OOK FIJN MALEN!
NEE, OOM DONALD! NIET DOEN!
DOE NOU NIET, OOM DONALD!
GEEF 'T MAAR AAN MIJ!
MAAK JE GEEN ZORGEN! IK DOE DAT KONIJNTJE HEUS GEEN PIJN! IK BEN GEEN DIERENBEUL!
KNERS
OOM DONALD, WAT WAS DAT EEN PRACHTIGE TRUC!
KENT U NOG MEER? LAAT ONS ER NOG EEN ZIEN?

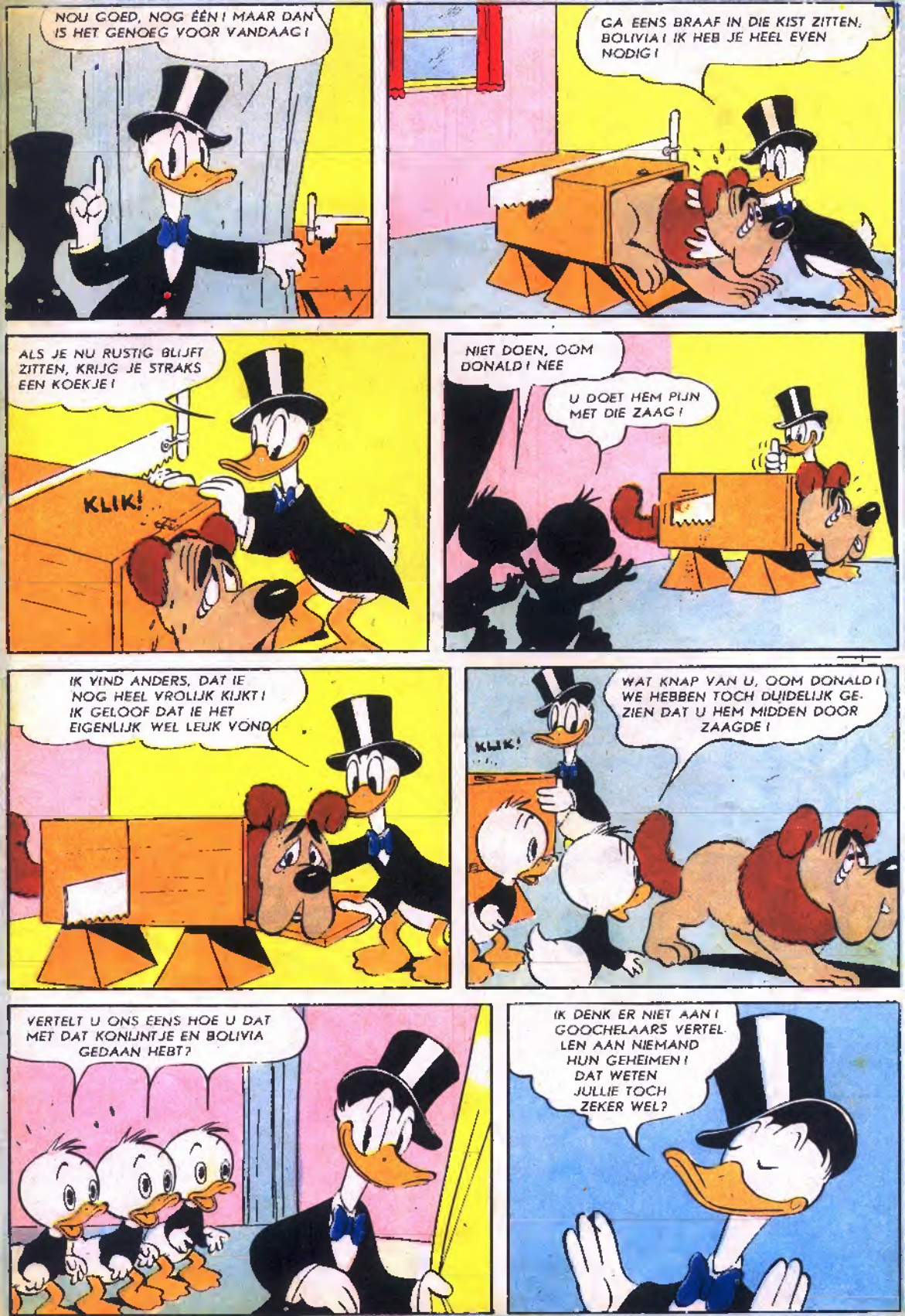
NOU GOED, NOG ÉÉN! MAAR DAN IS HET GENOEG VOOR VANDAAG!
GA EENS BRAAF IN DIE KIST ZITTEN, BOLIVIA! IK HEB JE HEEL EVEN NODIG!
ALS JE NU RUSTIG BLIJFT ZITTEN, KRIJG JE STRAKS EEN KOEKJE!
KLIK!
NIET DOEN, OOM DONALD! NEE
U DOET HEM PIJN MET DIE ZAAG!
IK VIND ANDERS, DAT IE NOG HEEL VROLIJK KIJKT! IK GELOOF DAT IE HET EIGENLIJK WEL LEUK VOND!
KLIK!
WAT KNAP VAN U, OOM DONALD! WE HEBBEN TOCH DUIDELIJK GEZIEN DAT U HEM MIDDEN DOOR ZAAGDE!
VERTELT U ONS EENS HOE U DAT MET DAT KONIJNTJE EN BOLIVIA GEDAAN HEBT?
IK DENK ER NIET AAN! GOOCHELAARS VERTELLEN AAN NIEMAND HUN GEHEIMEN! DAT WETEN JULLIE TOCH ZEKER WEL?

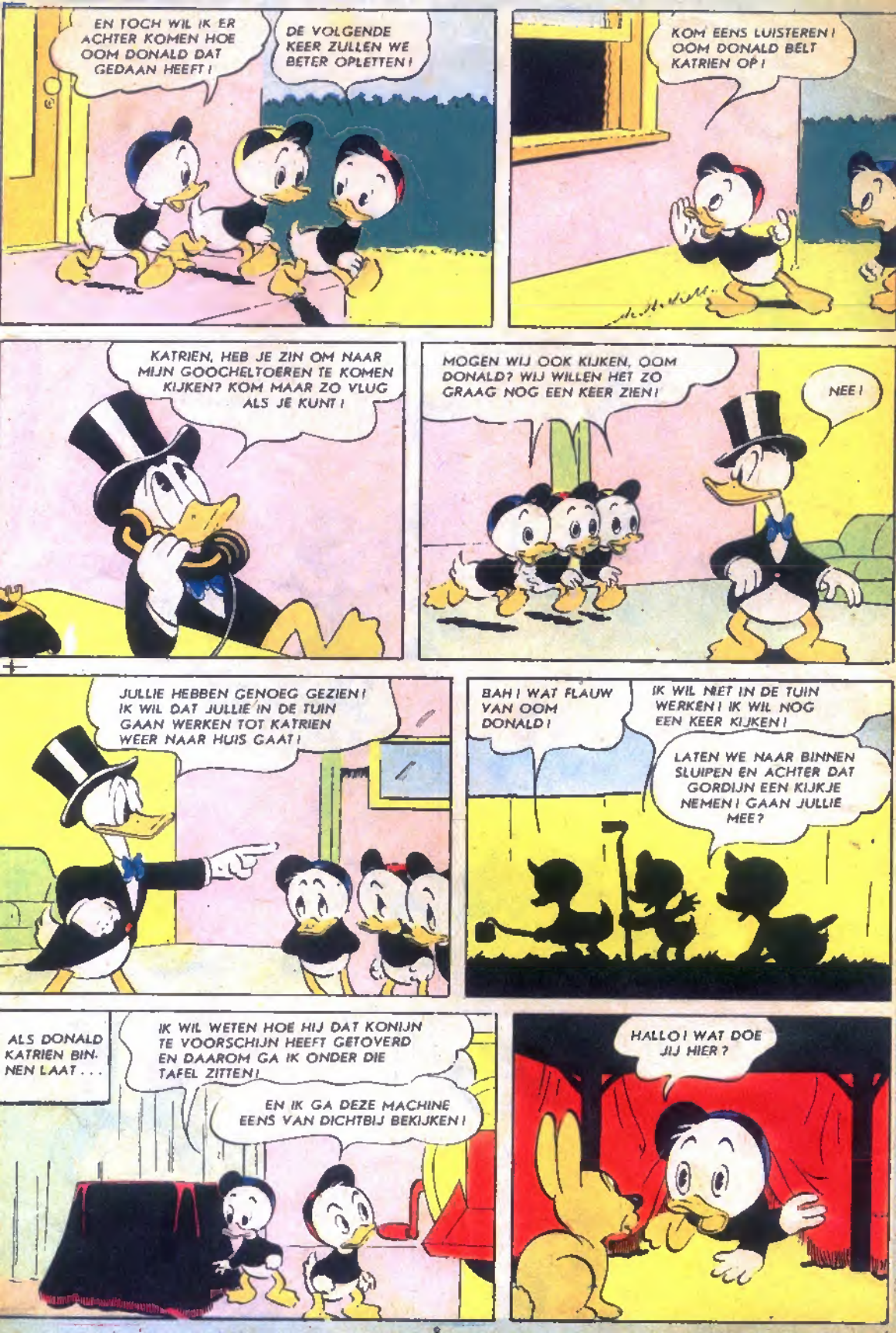
EN TOCH WIL IK ER ACHTER KOMEN HOE OOM DONALD DAT GEDAAN HEEFT!
DE VOLGENDE KEER ZULLEN WE BETER OPLETTEN!
KOM EENS LUISTEREN! OOM DONALD BELT KATRIEN OP!
KATRIEN, HEB JE ZIN OM NAAR MIJN GOOCHELTOEREN TE KOMEN KIJKEN? KOM MAAR ZO VLUG ALS JE KUNT!
MOGEN WIJ OOK KIJKEN, OOM DONALD? WIJ WILLEN HET ZO GRAAG NOG EEN KEER ZIEN!
NEE!
JULLIE HEBBEN GENOEG GEZIEN! IK WIL DAT JULLIE IN DE TUIN GAAN WERKEN TOT KATRIEN WEER NAAR HUIS GAAT!
BAH! WAT FLAUW VAN OOM DONALD!
IK WIL NIET IN DE TUIN WERKEN! IK WIL NOG EEN KEER KIJKEN!
LATEN WE NAAR BINNEN SLUIPEN EN ACHTER DAT GORDIJN EEN KIJKJE NEMEN! GAAN JULLIE MEE?
ALS DONALD KATRIEN BINNEN LAAT...
IK WIL WETEN HOE HIJ DAT KONIJN TE VOORSCHIJN HEEFT GETOVERD EN DAAROM GA IK ONDER DIE TAFEL ZITTEN!
EN IK GA DEZE MACHINE EENS VAN DICHTBIJ BEKIJKEN!
HALLO! WAT DOE JIJ HIER?

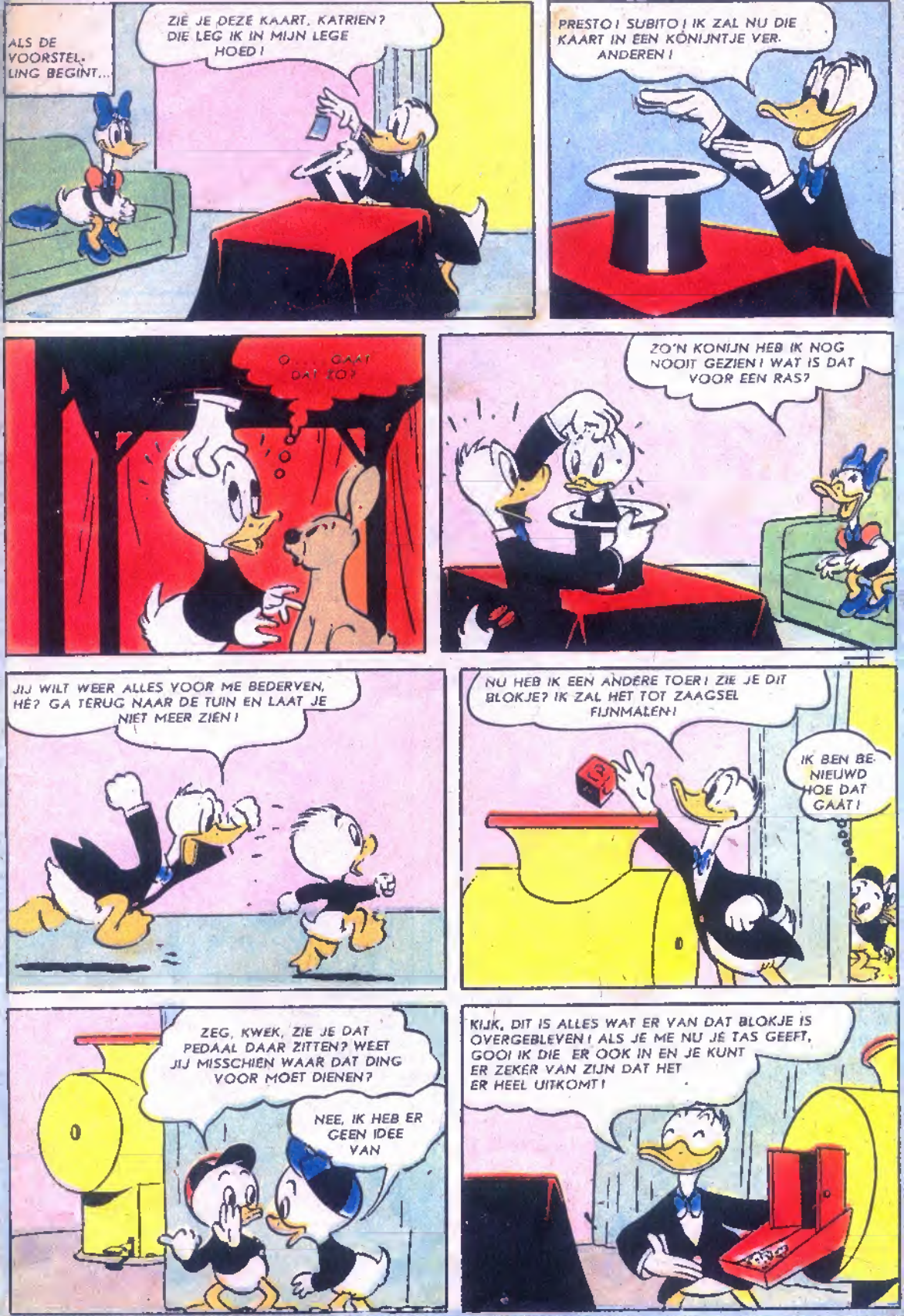
ALS DE VOORSTEL-LING BEGINT...
ZIE JE DEZE KAART, KATRIEN? DIE LEG IK IN MIJN LEGE HOED!
PRESTO! SUBITO! IK ZAL NU DIE KAART IN EEN KONIJNTJE VER-ANDEREN!
O... GAAT DAT ZO?
ZO'N KONIJN HEB IK NOG NOOIT GEZIEN! WAT IS DAT VOOR EEN RAS?
JIJ WILT WEER ALLES VOOR ME BEDERVEN, HÉ? GA TERUG NAAR DE TUIN EN LAAT JE NIET MEER ZIEN!
NU HEB IK EEN ANDERE TOER! ZIE JE DIT BLOKJE? IK ZAL HET TOT ZAAGSEL FIJNMALEN!
IK BEN BE-NIEUWD HOE DAT GAAT!
ZEG, KWEK, ZIE JE DAT PEDAAL DAAR ZITTEN? WEET JIJ MISSCHIEN WAAR DAT DING VOOR MOET DIENEN?
NEE, IK HEB ER GEEN IDEE VAN
KIJK, DIT IS ALLES WAT ER VAN DAT BLOKJE IS OVERGEBLEVEN! ALS JE ME NU JE TAS GEEFT, GOOI IK DIE ER OOK IN EN JE KUNT ER ZEKER VAN ZIJN DAT HET ER HEEL UITKOMT!

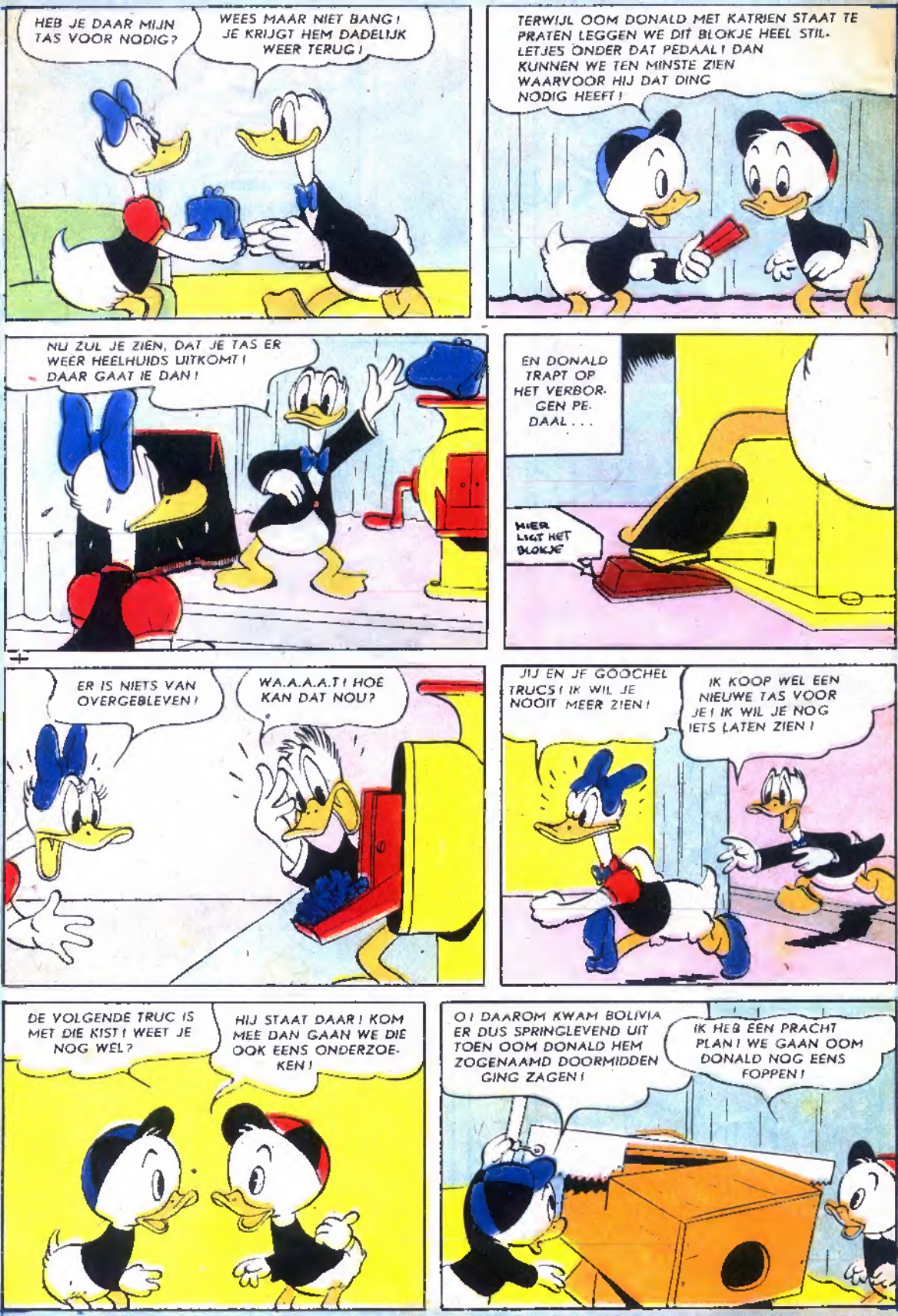
HEB JE DAAR MIJN TAS VOOR NODIG?
WEES MAAR NIET BANG! JE KRIJGT HEM DADELIJK WEER TERUG!
TERWIJL OOM DONALD MET KATRIEN STAAT TE PRATEN LEGGEN WE DIT BLOKJE HEEL STIL. LETJES ONDER DAT PEDAAL! DAN KUNNEN WE TEN MINSTE ZIEN WAARVOOR HIJ DAT DING NODIG HEEFT!
NU ZUL JE ZIEN, DAT JE TAS ER WEER HEELHUIDS UITKOMT! DAAR GAAT IE DAN!
EN DONALD TRAPT OP HET VERBORGEN PEDAAL . . .
HIER LIGT HET BLOKJE
ER IS NIETS VAN OVERGEBLEVEN!
WA.A.A.A.T! HOE KAN DAT NOU?
JIJ EN JE GOOCHEL TRUCS! IK WIL JE NOOIT MEER ZIEN!
IK KOOP WEL EEN NIEUWE TAS VOOR JE! IK WIL JE NOG IETS LATEN ZIEN!
DE VOLGENDE TRUC IS MET DIE KIST! WEET JE NOG WEL?
HIJ STAAT DAAR! KOM MEE DAN GAAN WE DIE OOK EENS ONDERZOEKEN!
O! DAAROM KWAM BOLIVIA ER DUS SPRINGLEVEND UIT TOEN OOM DONALD HEM ZOGENAAMD DOORMIDDEN GING ZAGEN!
IK HEB EEN PRACHT PLAN! WE GAAN OOM DONALD NOG EENS FOPPEN!

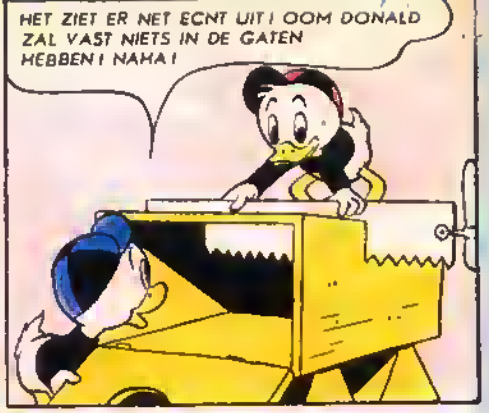

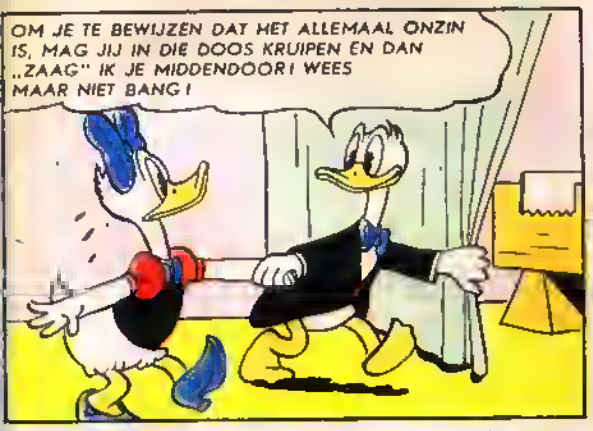

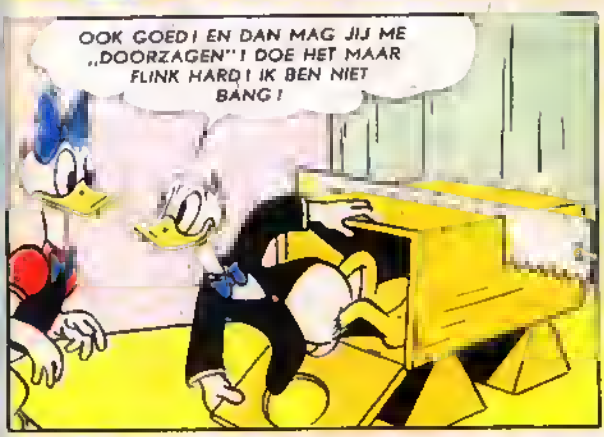

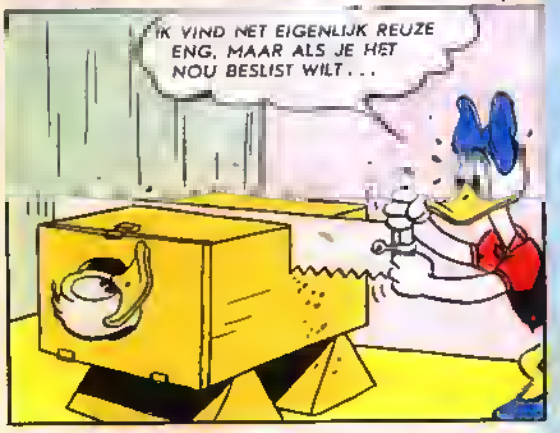

Vervolg blz. 15

de vijf gaan er vandoor

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, dat zij door iedereen George wordt genoemd. In de grote vacantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar logeren. George's moeder wordt onverwacht naar het ziekenhuis gebracht en haar vader gaat mee. De kinderen vluchten naar hun eigen eiland om aan de zure huishoudster, juffrouw Stok, te ontkomen. Op het eiland aangekomen, bezoeken zij het oude wrak, dat daar op de rotsen ligt en vinden er een klein, zwart koffertje, dat zij nog nooit eerder daar hebben gezien. Zij denken meteen aan smokkelaars. Zij gaan wonen en slapen in een grot in de rotsen, die een opening aan de zeekant heeft, maar ook een opening in het „dak", waardoor de kinderen zich langs een touw naar binnen en naar buiten kunnen werken. Op de morgen van de tweede dag op het eiland gaat Anneke de grot opruimen, Dick en George gaan hei voor bedden zoeken en Juul ligt boven op de rotsen de wacht te houden, zodat geen enkele smokkelaar ongemerkt bij het wrak kan komen.

Op zee zag Juul niets anders dan heel in de verte een grote stoomboot en hij bleef heerlijk in de zon liggen genieten van de warmte. Dat schildwachtbaantje was zo kwaad nog niet! Beneden zich kon hij Anneke horen zingen, terwijl ze in de grot „haar huishouden" deed. Haar stem klonk door het dakraam en Juul grinnikte. Hij kon goed merken, dat Anneke in haar sas was! En daar had hij gelijk in: Anneke was op

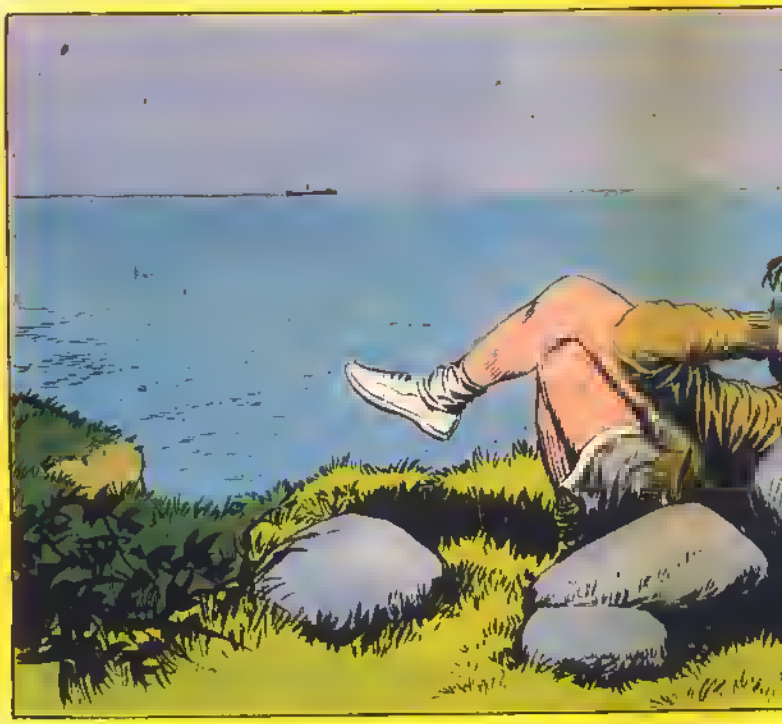

haar manier de ontbijtboel aan het afwassen: dat wil zeggen, zij spoelde alles om in een kuiltje met regenwater, dichtbij de grot. Tim gebruikte dat ook als drinkbak, maar hij leek het niet erg te vinden, dat Anneke het voor afwaswater in beslag nam. „Het spijt me wel, Tim," zei ze, „maar jij bent zo'n verstandige hond, je vindt vast nog wel een ander kuiltje!"

„Woef!" antwoordde Timmie en liep hard naar George, die net met Dick terugkwam. Ze hadden armenvol zachte, heerlijk-ruikende hei bij zich, om bedden van te maken. „Wil je de hei alsjeblieft buiten neerleggen, George?" vroeg Anneke, „als ik klaar ben maak ik er wel bedden van!" — „Goed," zei George, „dan gaan wij nog wat meer halen."

„Juul ligt boven op het dak," zei Anneke. „Hij zal een schreeuw geven als hij wat ziet. Ik hoop maar, dat er iets gebeurt, jullie niet?" — „Nou," zei Dick, terwijl hij zijn hei precies op Timmie uitschudde en hem er haast onder begroef, „ik heb best zin in een avontuurtje!"

Anneke had een heerlijke morgen! Ze stalde alles netjes uit op de stenen rand: bordjes, bekers, messen, lepels, vorken, een steelpan en een ketel, blikken met groente en soep en frult, keurig op elkaar gestapeld. Het leek precies een heel groot buffet en het was een pracht van een provislekast! Al het brood, dat ze nog hadden, wikkelde ze in een oud tafellaken en legde dat in de grot op de koelste plek, die ze kon vinden. Daar zette ze ook de blikken met water en de flesjes met limonade en vruchtensap neer. Daarna begon ze de bedden te maken. Er zouden er twee komen: aan de ene kant George, Tim en zijzelf en aan de andere kant Juul en Dick. IJverig sloeg ze de hei plat om een gelijke laag te maken en telkens stuurde ze George en Dick terug om nog meer hei te halen, want de bedden waren nog steeds niet dik genoeg! Eindelijk lagen er twee keurige bedden: elk met een oude reisdeken als onderdek en twee kleedjes voor dekens. Op ieder bed lagen twee hoofdkussens. Juul kwam langs het touw naar beneden glijden en keek bewonderend om zich heen. „Nou zeg, 't zlet er hier prima uit, hoor! 't Is een echte huiskamer geworden!"

„Ja, netjes is 't zo, hè?" zei Anneke. „Maar waarom ben je

niet op wacht, Juul?" — „Nu is het Dicks beurt!" zei hij. „Mijn twee uur zijn om. Laten we samen naar boven gaan — George en Dick zijn er ook met Timmie."
De dag verliep rustig en de kinderen luierden maar wat. Om de beurt zaten ze op de uitkijk, maar Anneke bracht het er niet zo goed af, want 's middags viel ze in slaap. Juul mopperde op haar en zei, dat ze voortaan niet meer mee mocht doen met de wacht. „Jawel, ik wil ook meedoen," protesteerde Anneke. „Ik zal echt nooit meer in slaap vallen. De zon was zo heet en.." — „Geen uitvluchten!" bromde Juul lachtend, „dat maakt het alleen maar erger voor je! Goed dan, we zullen het nog één keer proberen en kijken, of je heus groot genoeg bent om dezelfde dingen te doen als wij!" Maar hoewel ze elkaar trouw afwisselden en goed

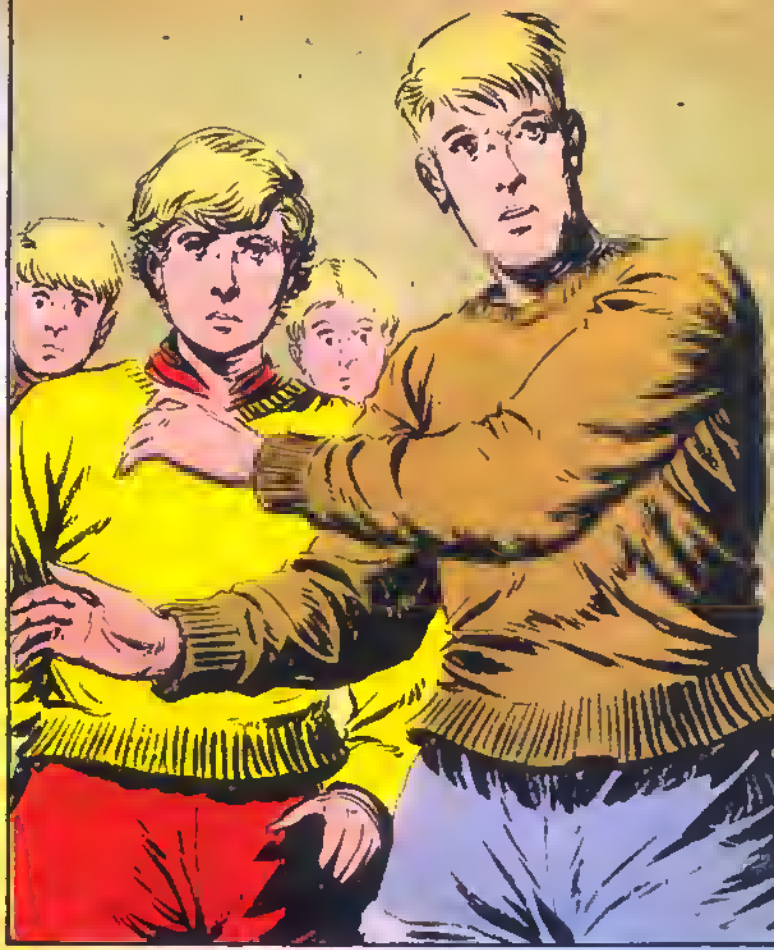

uitkeken, ze zagen geen enkel schip op zee verschijnen. Ze waren erg teleurgesteld, want ze waren zo benieuwd, wie toch die koffer op het wrak had gebracht en waarvoor en wat er in zat! Tot het schemerig werd bleven ze buiten, maar toen de zon eenmaal onder was, gingen ze in de grot zitten. Ze staken een kaars aan, niet omdat ze niks meer zagen, maar omdat het zo'n leuk gezicht was, al die dansende schaduwen op de wanden van de grot. Die zag er nu ook heel anders uit dan overdag. „Kunnen we geen vuur maken?" vroeg Anneke. „Een echt kampvuur?"
„Nee," zei Juul, „dan wordt het hier veel te warm en te rokerig. De rook kan toch niet weg, want er is geen schoorsteen." — „Jawel," zei Anneke en wees naar het gat in de zoldering, „als we vlak onder die opening een vuur aanleggen, trekt de rook meteen weg, zou het niet?" — „Misschien wel," zei Dick peinzend, „maar ik denk eigenlijk van niet. We zouden gewoon een hele grot vol rook krijgen en niet kunnen slapen van benauwdheid."
„Nou, kunnen we er dan niet een aanleggen vlak voor de ingang?" vroeg Anneke, die het gevoel had, dat een echt huishouden ergens een vuur aan hoorde te hebben. „Ik heb geleerd, dat de mensen dat vroeger altijd deden. 's Nachts hielden ze een vuur aan, om de verscheurende dieren op een afstand te houden!"
„Welja," zei Juul, „wat denk je dat hier voor dieren rondlopen? Leeuwen? Tijgers? Of ben je misschien bang voor een steiletje olifanten?" Ze lachten allemaal.
„Och nee," zei Anneke, „dat bedoel ik ook niet écht! Maar ik zou 't zo leuk vinden om naar een kampvuur te kijken voor ik inslaap!" — „Ik geloof niet, dat het erg verstandig is om buiten een vuur aan te maken. Stel je voor, dat ze dat van de zee af zien!" zei Juul.
„Welnee, malle," zei George, „daar hoef je niet bang voor te zijn! De ingang van de grot is zo prachtig verborgen, dat geen mens ons zlet, ook al steken we hier een heel huis in brand! En ik zou een vuurtje ook wel leuk vinden, hoor! Veel gezelliger dan die ene kaars!"
„Zie je wel," riep Anneke verrukt, „George vindt 't ook leuk!"
„Nou, maar ik ga geen hout sprokkelen," zei Dick, die veel te gemakkelijk lag en niet op wilde staan. „Hoeft ook niet," zei Anneke haastig, „dat heb ik vandaag al gedaan! Ik heb een hele stapel hout en takken!" De anderen schoten in de lach. „Wat 'n goeie huisvrouw ben je toch!" grinnikte Juul. „Als schildwacht beteken je niet veel, maar zo gauw je hier maar kunt redderen, ben je onovertrefbaar! Maar goed, je krijgt je kampvuur!" Ze hielpen allemaal mee met het opbouwen van het vuur. Anneke had massa's hout gevonden in en om de roekenloren. Juul zocht nog wat droog zeewier om er over heen te gooien. Het hele zaakje vatte prachtig vlam. De kinderen gingen weer op de heibedden liggen en keken naar het opflikkeren en in elkaar vallen van de knetterende rode vlammen. De rose gloed verlichtte de grot en maakte deze heel gehelmzinnig en sprookjesachtig. „Toe George, vertel jij nou eens een verhaal," vroeg Anneke, „dat hoort er echt bij!" George ging op haar zij liggen en dacht na. Even later begon ze te vertellen. Het ging natuurlijk weer over een schip. George kende alleen maar verhalen en legendes van de zee.

Dit schip voer een paar honderd jaar geleden rond Kaap de Goede Hoop en raakte verzeild in een verschrikkelijke storm. De bemanning smeekte de kapitein om de een of andere haven binnen te lopen, maar de kapitein wilde niet toegeven. „Al moet ik dwars door de hel," zei hij, „dan zal ik toch de Kaap omvaren!" Tot straf voor zijn koppigheid werd hij gedwongen over de zeven zeeën te varen tot iemand zich voor hem zou opofferen. „En," besloot George zacht, „oude zeelui beweren, dat zij het schip nu nog voorbij zien gaan, als het weer slecht is. Dit is het verhaal van het bekende spookschip „De Vliegende Hollander"."

Even was het stil in de grot, en toen zei Dick: „Wat een mooi verhaal, George, wat ken jij er toch veel!" George zei niets, maar draaide zich om naar Anneke en schoot in de lach. „Wel heb ik ooit," zei ze, „die vraagt nou, of ik wil vertellen en halverwege valt ze in slaap! Dat is wat je noemt dankbaarheid!" De jongens lachten om hun kleine zusje, dat zeker te moe was geweest om nog langer te kunnen luisteren. „Laten wij ook maar gaan slapen," zei Juul, „ik ben nu echt doodmoe!" Ieder maakte het zich gemakkelijk op zijn zachte heibed en niet veel later sliepen ze allemaal. Maar de rust duurde niet lang. Opeens schrok Juul wakker. Een of ander raar geluid had hem gewekt en hij bleef stil liggen luisteren. Tim gromde dreigend, achter in zijn keel. „Grrr-rr-r-r! Grrr-r-r-r!" Ook George werd wakker en stak slaperig haar hand uit. „Wat is er, Tim?" vroeg ze. „Ik denk, dat hij iets gehoord heeft," fluisterde Juul van de andere kant van de grot. „Ik ben ook wakker geworden door iets, dat ik hoorde, maar ik weet niet wat!" Heel stil ging George rechtop zitten. Nog aldoor gromde Tim. „Ssst!" zei George en hij hield op. Maar zijn oren bleven gespitst en zijn nekharen stonden recht overeind. „Misschien zijn de smokkelaars vannacht teruggekomen," fluisterde George en ze rilde een beetje bij de gedachte alleen al! Smokkelaars waren overdag wel opwindend — dan mochten ze gerust komen, maar 's nachts moesten ze maar liever wegblijven. Op het ogenblik zou George ze niet graag zien binnenkomen! „Ik ga kijken of ik iets kan ontdekken," zei Juul en kroop vlug uit het lage bed, zo voorzichtig mogelijk, om Dick niet wakker te maken. „Ik klim langs het touw boven op de rots. Van daaraf kan ik beter zien." — „Neem mijn zaklantaarn maar mee," zei George, maar Juul vond dat niet nodig. „Ik klim wel op het gevoel naar boven," zei hij, „daar heb ik geen licht nodig en als ik eenmaal buiten ben, is het licht genoeg. Ik kan altijd wel wat zien!" In het donker klom hij naar boven; hij draalde helemaal in de rondte, zo slingerde het touw. Hij klom op de rots en keek naar zee. Maar het was een stikdonkere nacht en hij kon niets zien; zelfs het wrak was niet te bekennen. Hij liep een eindje de hel door en loerde achter iedere

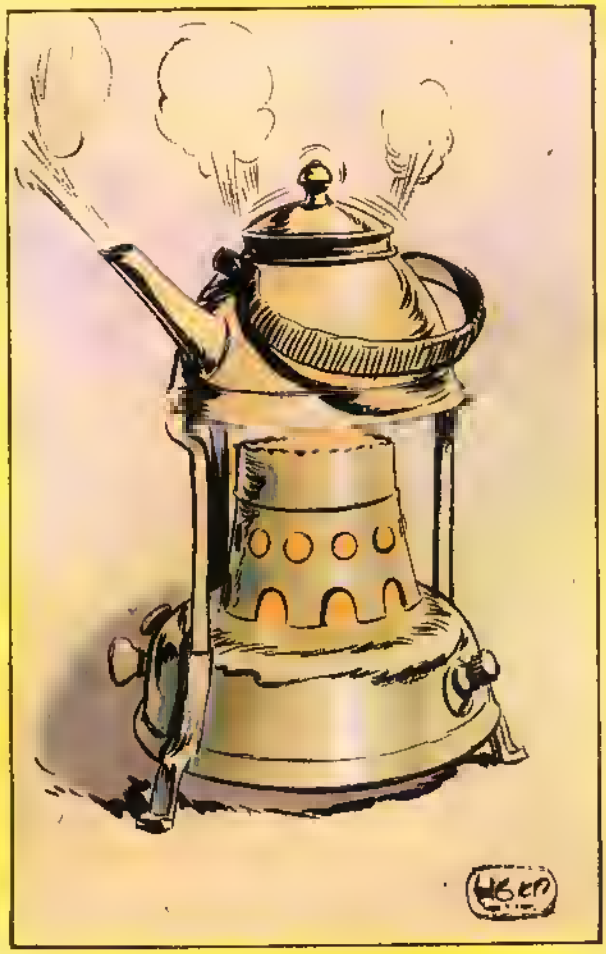

struik en iedere boom, of er misschien onraad was. De nachtwind was koud en hij huiverde — zijn bed was heel wat warmer! „Wat jammer, dat er geen maan is," dacht hij, „dan had ik het hele eiland kunnen overzien. Nou kan er wel van alles aan de hand zijn, zonder dat ik er wat van merk." Maar eigenlijk was het wel te begrijpen: als er écht smokkelaars waren, dan zouden die niet komen als de volle maan in een lichte sterrenhemel stond, zodat alles en iedereen haarfijn te onderscheiden was. Nee, die zochten wel zo'n donkere, tamelijk koude nacht als deze uit! Dan wisten ze zeker, dat ze de minste kans liepen om gesnapt te worden! Juul liep zo zacht mogelijk in de richting van de ruïne, tot hij bij de oude muur was gekomen. Voor alle zekerheid klom hij daar nog bovenop en keek nog eens heel goed rond. Maar nog steeds was er niets verdachts te bespeuren — het eiland was stil, de vogels en de dieren sliepen, op een enkele nachtvogel na, die wat in de struiken scharrelde en een vertrouwd geluid maakte, dat Juul uit duizenden zou herkennen! Hij liep terug naar het gat in de rots en juist wilde hij zich laten zakken, toen hij George hoorde roepen: „Juul, zie je iets?" — „Nee," antwoordde hij. „Gromt Tim nog?" — „Ja, zogauw ik zijn halsband loslaat, begint hij," zei George. „Wat zou hij hebben?"

Juul richtte zich weer op om nog een laatste blik over de zee te werpen, en bleef stokstijf staan. Een ogenblik lang hield hij zijn adem in, maar toen boog hij zich weer over het gat en riep opgewonden naar beneden: „Hé, George, George! Kom eens gauw! Ik heb wat gezien!" Hij hoorde zacht gestommel beneden en even het gegrom van Timmie en toen kwam George zo vlug ze kon naar boven geklauterd.

„Wat is er? Wat is er?" vroeg ze ademloos en Juul trok haar mee naar de rand van de rots en wees naar het wrak. „Zie je dat?" fluisterde hij. „Een licht op het wrak! Er is iemand op ons wrak, dus er zijn toch smokkelaars. Timmie had het dus toch goed gehoord!" Ze liepen zo vlug ze konden zonder lawaai te maken naar het muurtje, vanwaar ze langs de rots naar beneden konden klimmen. Het was een lastig en gevaarlijk karwei in het donker, maar het lukte toch: even later stonden ze op het strandje en zagen nu heel flauw de omtrekken van het wrak. Nog steeds brandde het licht, maar verder was er niets te zien of te horen. „Wat doen we," fluisterde George, „gaan we er heen of niet? Eigenlijk is het wel eng, want we weten helemaal niet, wat voor lui het zijn!" Juul dacht even na. „Laten we er in ieder geval heenslulpen," zei hij toen, „dan kunnen we altijd nog zien!" Geruisloos slopen de twee kinderen langs het water, aldoor het licht in het oog houdend. Opeens bleef Juul staan en trok George terug. „Stil!" fluisterde hij gejaagd, „kijk eens! Het licht beweegt!"

Hoe zal deze nachtelijke speurtocht aflopen? Ontdekken Juul en George werkelijk het geheim van het wrak? En komen zij te weten wie er 's nachts op hun eiland rondzwerft? De volgende week horen jullie daar mee over!

Vervolg blz. 11

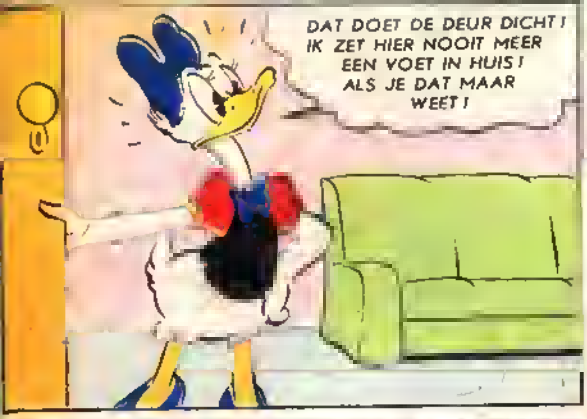

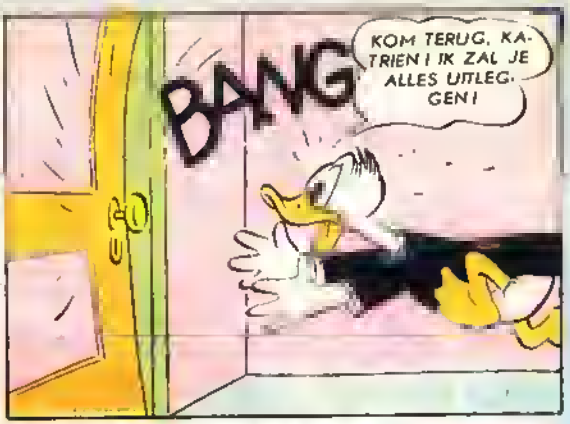

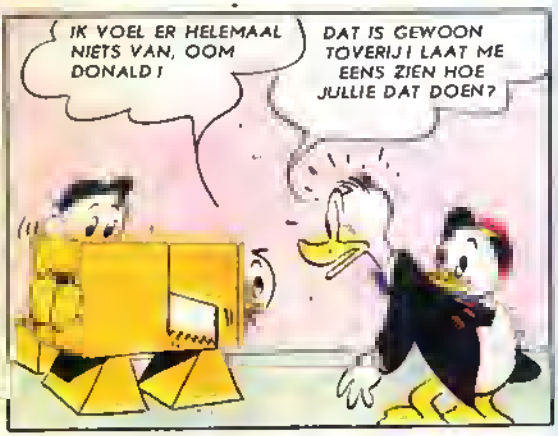

WALT DISNEY'S
GOOFY
HOUD TOCH OP MET JE GE-MIAUW! GA DAT MAAR ERGENS ANDERS DOEN!
MIAUW-R-R-R!
O.... ZO KAN IK NIET OP STRAAT LOPEN MET MIJN ENE BEEN KORTER DAN HET ANDERE
KOM HIER MET MIJN SCHOEN, NARE POES! SCHIET OP, KOM TERUG!
HOE DURFT U DAT POESJE ZO NA TE ZITTEN! WEET U DAN NIET, DAT HET DEZE WEEK DE WEES-VRIENDELIJK-VOOR-POEZEN-WEEK IS?
EIGENLIJK ZOU U HEM UW ANDERE SCHOEN OOK MOETEN GEVEN OM MEE TE SPELEN!
MAAR DAN HEB IK GEEN SCHOENEN MEER!

NOU JA, POES VANG MAAR!
DAAR ZULT U GEEN SPIJT VAN HEBBEN!
SE VIS
VERSE VIS
KRAK
ZIP!
MIJN RAAM KAPOT MAKEN, HE? DAT KUN JE
SLIK!
DAAR... EN DAAR.. EN DAAR...
PETS!
DIE LIEVE MIJNHEER GAF U AL DIE VIS OM ER DAT POESJE MEE TE VOEREN!
TJA, DAT WAS REUZE AARDIG VAN HEM!
EN NU MOET U DAT SNOEZIGE DIERTJE GAAN ZOEKEN EN HET DIE VIS GEVEN!
J... JA MEVROUW!
IK STOP DIE VIS GEWOON IN MIJN TRUI! HET ZIJN ER TE VEEL OM ALLEMAAL IN MIJN HAND TE HOUDEN! ZO ZAL HET WEL GAAN!
HIJ MOET HIER ERGENS ZIJN! DAAR LIGT AL EEN SCHOEN VAN ME!

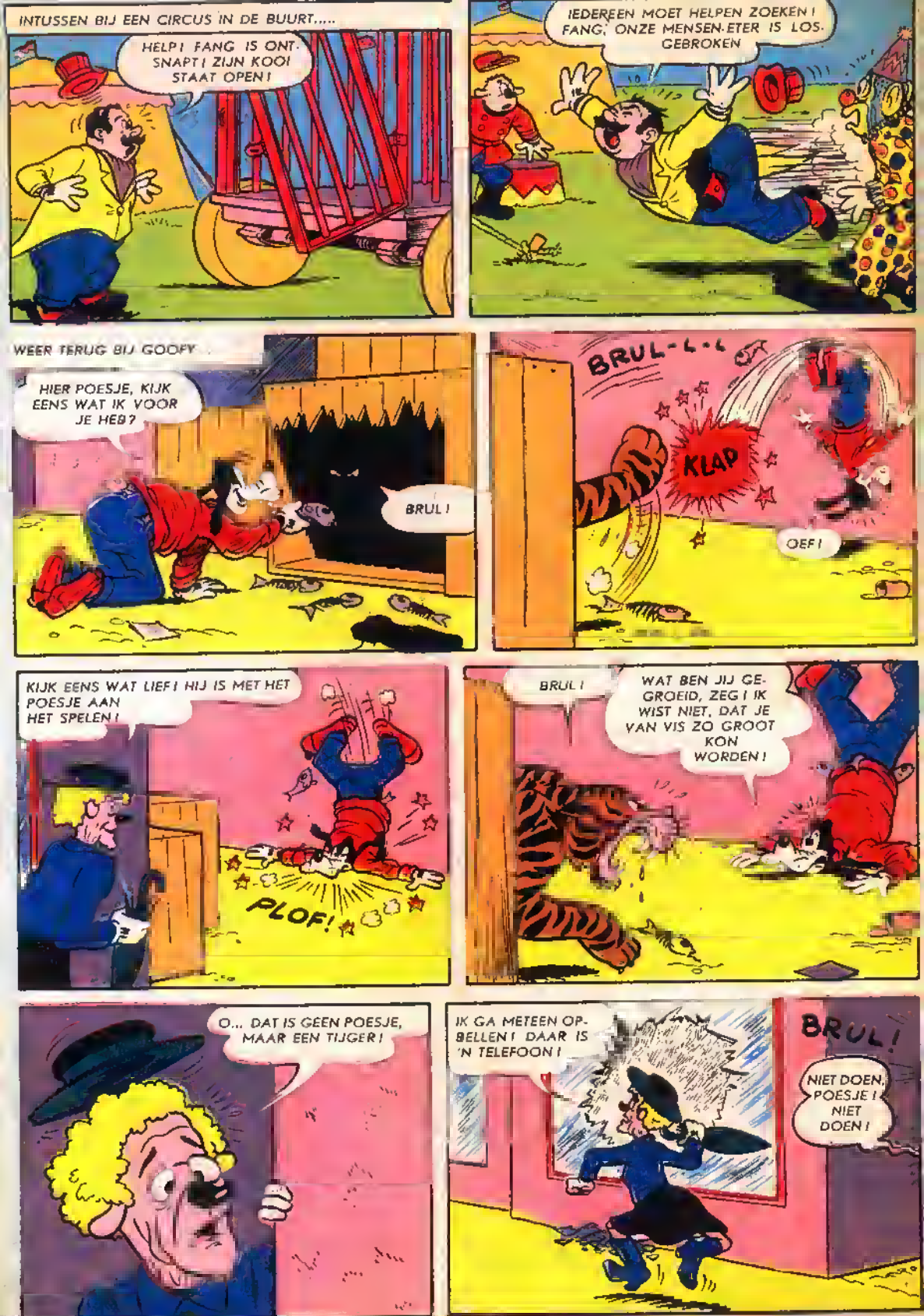
INTUSSEN BIJ EEN CIRCUS IN DE BUURT.....
HELP! FANG IS ONTSNAPT! ZIJN KOOI STAAT OPEN!
IEDEREEN MOET HELPEN ZOEKEN! FANG, ONZE MENSEN-ETER IS LOSGEBROKEN
WEER TERUG BIJ GOOFY
HIER POESJE, KIJK EENS WAT IK VOOR JE HEB?
BRUL!
BRUL-L-L
KLAP
OEF!
KIJK EENS WAT LIEF! HIJ IS MET HET POESJE AAN HET SPELEN!
PLOF!
BRUL!
WAT BEN JIJ GEGROEID, ZEG! IK WIST NIET, DAT JE VAN VIS ZO GROOT KON WORDEN!
O... DAT IS GEEN POESJE, MAAR EEN TIJGER!
IK GA METEEN OPBELLEN! DAAR IS 'N TELEFOON!
BRUL!
NIET DOEN, POESJE! NIET DOEN!

HE ZEG WIL JE WEL EENS VAN MIJN TRUI AFBLIJVEN? GA WEG!
SNIFF
SNIFF!
SLURP!
HAHA! DOE NOU NIET! JE KIETELT
HIJ IS VLAK BIJ VISSER, U WEET WEL DIE VISHANDEL, MIJNHEER DE CIRCUS-DIRECTEUR! KOMT U GAUW HIER NAAR TOE?
?
O, IK DURF GEWOON NIET TE KIJKEN! DIE TIJGER EET HEM VAST OP
TOMP
SLURP
STOP.
BRUL
SLURP!
WEET U WAAR HIJ NU IS, MEVROUW?
O-OM HET HOEKJE
HI-I-I-I-I-I
VOORZICHTIG! HIJ IS REUZE GEVAARLIJK!
SLURP!
HALLO! WAAR IS DAT GESTREEPTE POESJE GEBLEVEN, WAARMEE IK SPEELDE
DIE ZIT OP JE RUG, MAN!
HIJ HEEFT DIE TIJGER GEVANGEN ZONDER HEM PIJN TE DOEN! WAT IS DIE GOOFY TOCH EEN AARDIGE EN LIEVE MAN!

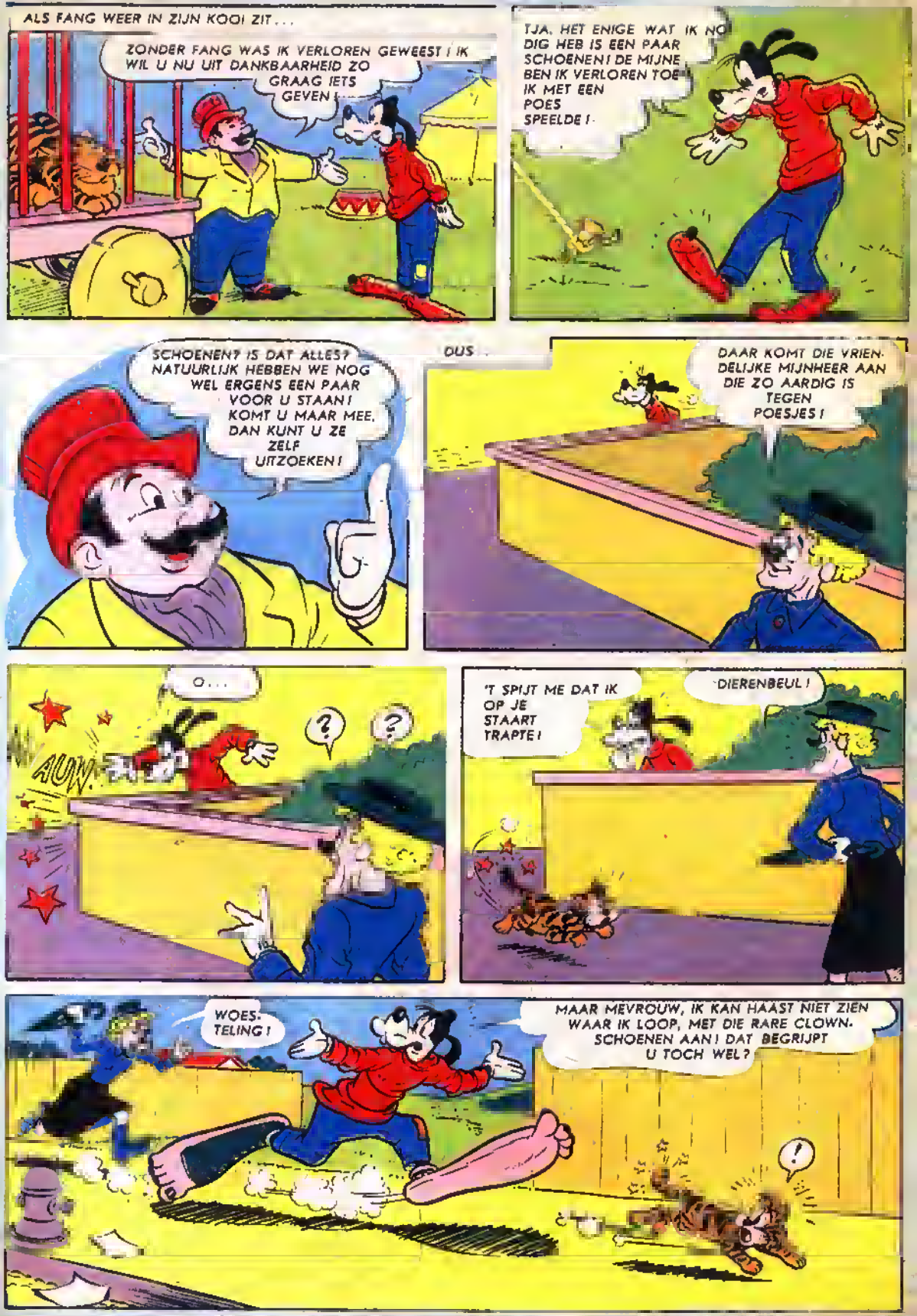
ALS FANG WEER IN ZIJN KOOI ZIT . . .
ZONDER FANG WAS IK VERLOREN GEWEEST ! IK WIL U NU UIT DANKBAARHEID ZO GRAAG IETS GEVEN !
TJA, HET ENIGE WAT IK NOG DIG HEB IS EEN PAAR SCHOENEN ! DE MIJNE BEN IK VERLOREN TOEN IK MET EEN POES SPEELDE !
SCHOENEN ? IS DAT ALLES ? NATUURLIJK HEBBEN WE NOG WEL ERGENS EEN PAAR VOOR U STAAN ! KOMT U MAAR MEE, DAN KUNT U ZE ZELF UITZOEKEN !
DUS . . .
DAAR KOMT DIE VRIENDELIJKE MIJNHEER AAN DIE ZO AARDIG IS TEGEN POESJES !
O . . .
AUW
?
?
'T SPIJT ME DAT IK OP JE STAART TRAPTE !
DIERENBEUL !
WOESTELING !
MAAR MEVROUW, IK KAN HAAST NIET ZIEN WAAR IK LOOP, MET DIE RARE CLOWN. SCHOENEN AAN ! DAT BEGRIJPT U TOCH WEL ?
!

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

HEER BOMMEL, TOM POES EN FAUSTJE ZIJN IN EEN LETTERLAND TERECHT GEKOMEN EN HEBBEN DAAR VAN REUSACHTIGE BOTERLETTERS GESNOEPT. NU WORDEN ZIJ OPGEBRACHT EN ZULLEN VAN DE RECHTER HOREN, WELKE STRAF ZIJ VOOR HUN SNOEPERIJ ZULLEN KRIJGEN.

ZUCHTEND STAPTE HEER BOMMEL DE RECHTSZAAL BINNEN. „HET IS TREURIG, DAT EEN HEER VAN STAND DIT ALLEMAAL MOET ONDERGAAN", ZEI HIJ. „WIJ KONDEN NIET WETEN, DAT HET VERBODEN WAS, OM BOTERLETTERS TE ETEN. DIT IS EEN RUW EN ONGASTVRIJ LAND!"

„STILTE!" KRAST DE RECHTER. „HIER IN DE RECHTSZAAL DOE IK HET WOORD!" HIJ KEEK DE DRIE BEKLAAGDEN ÉÉN VOOR ÉÉN STRENG AAN EN VELDE TOEN METEEN HET VONNIS:

MET HET OOG OP HUN JEUGDIGE LEEFTIJD, ZAL IK DE KLEINE LETTERDIEFJES MET EEN BERISPING LATEN GAAN. MAAR... DIE GROTE DIKKE DAAR...

...WIENS MISDADIGHEID DUIDELIJK UIT ZIJN GROVE BOLLE TREKKEN SPREEKT, VEROORDEEL IK TOT VIJF JAAR INKTSLAVERNIJ! MET EEN KOGEL AAN HET BEEN ZAL HIJ LETTERS INKTEN!

DIT GAAT TE VER! EEN BOMMEL LAAT ZICH NIET ZO BELEDIGEN! IK ZAL ME BEKLAGEN! IK ZAL...

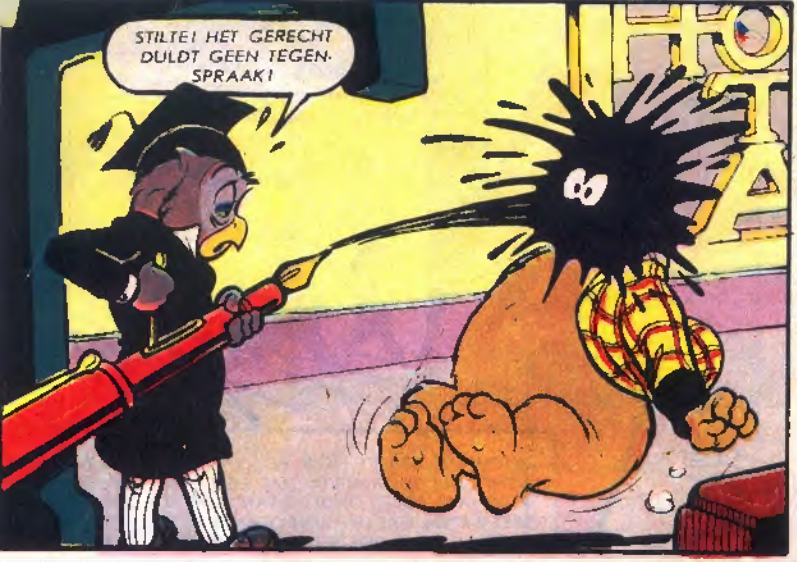

TERWIJL DE ARME HEER OLLIE ALS GE VANGENE ACHTERBLEEF, WERDEN TOM POES EN FAUSTJE UIT DE RECHTSZAAL VERWIJDERD.

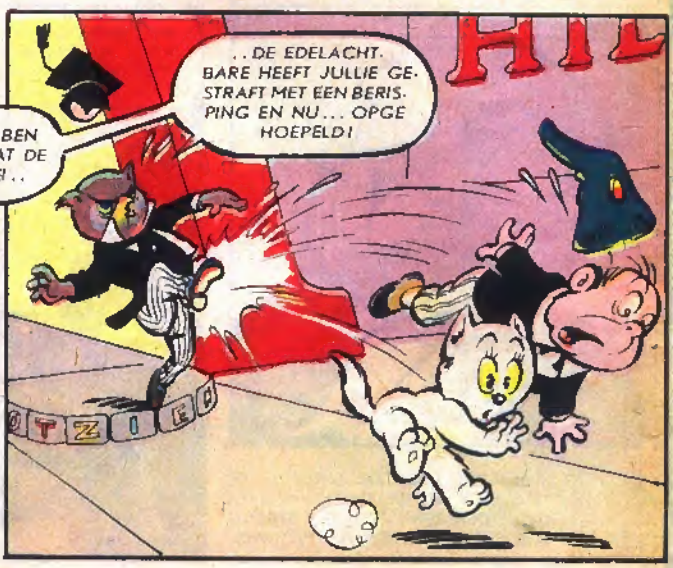

EN DAAR ZATEN ZE, TUSSEN DE LETTERS VAN DAT RARE LAND. FAUSTJE BEGON TE HUILEN, WANT HIJ VOND HET ERG ZIELIG VOOR ZICH-ZELF, DAT HIJ ZO'N SCHOP HAD GEKREGEN EN BOVENDIEN HAD HIJ WEER HONGER. MAAR TOM POES DACHT AAN HEER BOMMEL, DIE NU INKTSLAAF MOEST ZIJN. WIST HIJ MAAR EEN MIDDEL, OM HEM TE BEVRIJDEN...

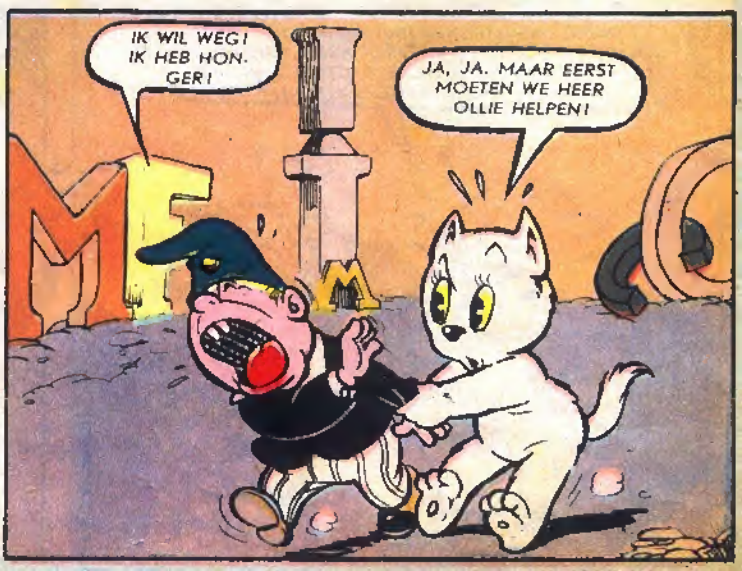

TOM POES ZAG GEEN ANDERE UITWEG, DAN OPNIEUW GEBRUIK TE MAKEN VAN FAUSTJE'S GEBREKKIGE TOVERKUNST. HIJ HAALDE DE TOVERLEERBOEKEN UIT DE OUDE SCHICHT . . . „HIER FAUSTJE, ZOEK EEN TOVERFORMULE OP, WAARMEE WE HEER OLLIE VERLOSSEN!"

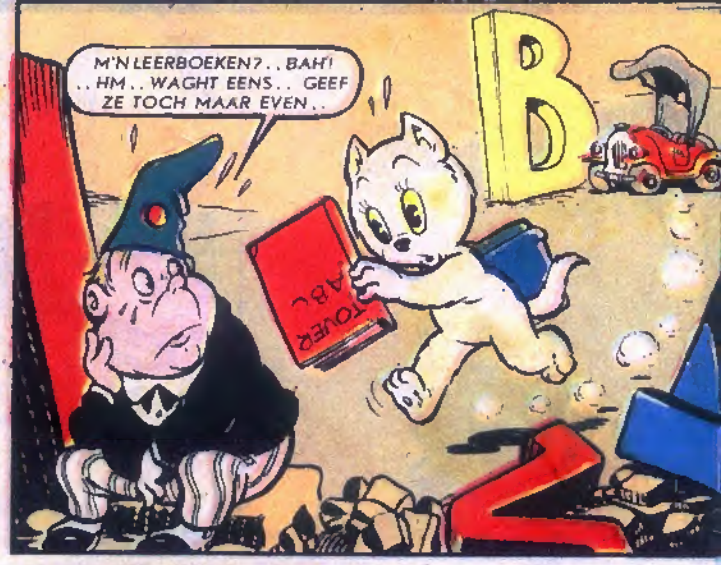

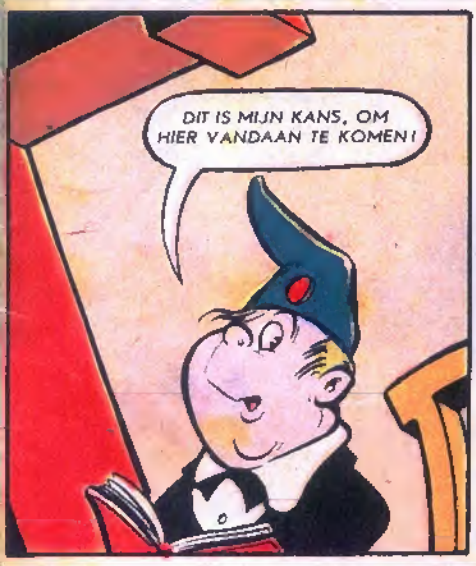

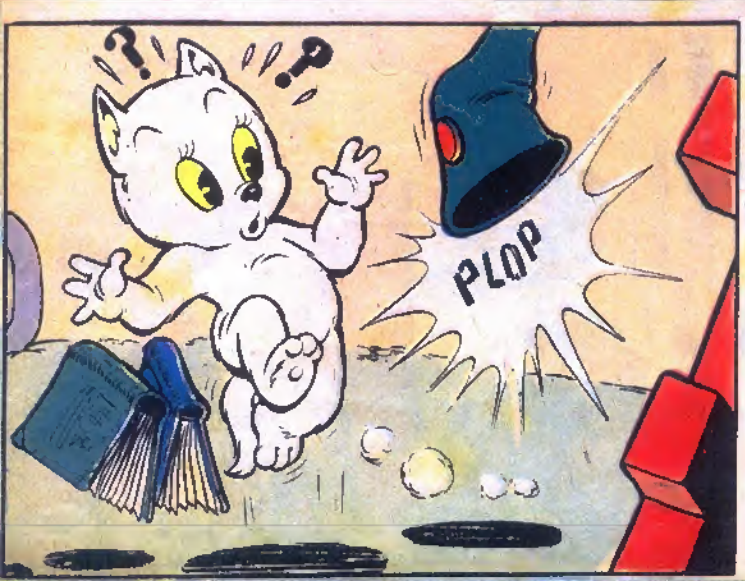

ZONDER ZICH IETS VAN HET LOT VAN ZIJN METGEZELLEN AAN TE TREKKEN, HAD DE ONDANKBARE TOVERLEERLING ZICH-ZELF NAAR SLOT BOMMELSTEIN GETOVERD, WAAR DE TROUWE BEDIENDE JOOST DOOR DEZE PLOTSELINGE VERSCHIJNING ZEER VERSCHRIKTE.

PLOP

JONGEHEER FAUSTJE! U HEBT WEL EEN EIGENAARDIGE MANIER VAN.. EH.. BINNENKOMEN! HOOGST VERWARREND, MAG IK WEL ZEGGEN!

EN WAAR IS HEER OLIVIER GEBLEVEN?

VERTEL IK LATER. EERST ETEN!

TOM POES BLEEF INTUSSEN NIET BIJ DE PAKKEN NEERZITTEN. HIJ WAS VAST BESLOTEN, OM HEER BOMMEL TE VERLOSSEN. „NU FAUSTJE MIJ NIET HELPT, ZAL IK HET WEL ALLEEN OPKNAPPEN," DACHT HIJ. „TENSLOTTE HEB IK NOG TWEE TOVERBOEKEN... MAAR EERST MOET IK PROBEREN, HEER OLLIE TE VINDEN."

AH, DAAR LOOPT HIJ... MET EEN GROTE INKTPOT! ARME HEER OLLIE. IK ZAL GAUW EEN TOVERFORMULE ZOEKEN OM HEM TE HELPEN!